

مرثیه‌ای برای میلی‌مترهای بی‌رحم در بازی با مصر

وقتی شجاع بودیم

آن لحظات، سایه ششوم حذف زودهنگام دوباره روی سرمان سنگینی می‌کرد. اما این بار، تیم ملی ایران قرار نبود تسلیم شود. برخلاف نمایشی که در دو بازی گذشته دیده بودیم، شاگردان قلعه‌نویی با شجاعتی برق می‌زدند یساز اندوهی عمیق سرخ شده‌اند، در حال خواندن این سطور هستتید، همه‌چیز تمام شده است. سوت پایان آن برزخ تقویم را یک روز به عقب بر گردانیم. به روزی که شجاع بودیم، تاختیم، جنگیدیم. اما در نهایت، اسیر بی‌رحم‌ترین اختراع تاریخ فوتبال شدیم. ماجرا از سوت آغاز بازی با مصر در سومین خوان جام جهانی شروع شد. گروه «G» که در ابتدا با حضور نیوزیلند و مصری که از سید نسوم آمده بود، به نظر مسیر همواری برای صعود بی‌درسر مای رسید، خیلی زود به یک کلاف سر در گم تبدیل شد. تساوی اول مقابل نیوزیلند و تک‌امتیاز از شمشند ما پر از حسرت بازی با بلژیک، سر نوشت بازی‌های ایرانی را به نبرد آخر گره زده بود. نبردی که در آن، امیر قلعه‌نویی و شاگرد دانش، تنها یک راه پیش رو داشتند: فرار از سایه‌ها و حمله به قلب تاریخ.

آرژطاری

امروز که این کلمات روی صفحات کاغذی روزنامه نقش بسته‌اند و شما با چشمانی که شاید از خوشحالی برق می‌زند یساز اندوهی عمیق سرخ شده‌اند، در حال خواندن این سطور هستتید، همه‌چیز تمام شده است. سوت پایان آن برزخ تقویم را یک روز به عقب بر گردانیم. به روزی که شجاع بودیم، تاختیم، جنگیدیم. اما در نهایت، اسیر بی‌رحم‌ترین اختراع تاریخ فوتبال شدیم. ماجرا از سوت آغاز بازی با مصر در سومین خوان جام جهانی شروع شد. گروه «G» که در ابتدا با حضور نیوزیلند و مصری که از سید نسوم آمده بود، به نظر مسیر همواری برای صعود بی‌درسر مای رسید، خیلی زود به یک کلاف سر در گم تبدیل شد. تساوی اول مقابل نیوزیلند و تک‌امتیاز از شمشند ما پر از حسرت بازی با بلژیک، سر نوشت بازی‌های ایرانی را به نبرد آخر گره زده بود. نبردی که در آن، امیر قلعه‌نویی و شاگرد دانش، تنها یک راه پیش رو داشتند: فرار از سایه‌ها و حمله به قلب تاریخ.

اوج التهاب در همان نیمه دوم رقم خورد؛ جایی که فشار بی‌امان یوزهای ایرانی، سرانجام خط دفاعی مصر را وادار به اشتباه کرد. سوت داور، نقطه پناستی را نشان داد. در آن لحظه، زمان در تمام کافه‌ها، خانه‌ها و خیابان‌های ایران از حرکت ایستاد. مهدی طارمی، پسر پوشه‌ری فوتبال ایران، کسی که بارها و بارها با گل هایش مارا به آسمان برده بود، پشت توپ ایستاد. دور خیز مهدی، نگاه پرز استرترس نیمکت‌نشینان و سکوت مرگبار ورزشگاه. مهدی ضربه را زد، اما توپ به تور نرسید. پناستی از دست رفت. در آن ثانیه، صدای شکستن هزاران قلب در سراسر ایران به گوش می‌رسید. دست‌های طارمی روی صورتش قرار گرفت و قامت او زیر بار سنگین این حسرت، خم شد. اما در فوتبال، قهرمان‌ها هم حق اشتباه دارند. کسی مهدی را سرزنش نکرد؛ او تا همان جا هم جانش را برای پیراهن تیم ملی داده بود. بازی ادامه داشت و ایران شجاع، هنوز برای بازگشت می‌جنگید. اینجا بود که بازمهر امین رضاییان به عنوان یک ناجی ظاهر شد و تنها دقایقی پس از پناستی خراب شده، باضربه‌ای استثنایی بازی را به تساوی کشاند و تیم ملی ایران رادر تورنمنت نگه داشت.

درام واقعی اما در ثانیه‌های پایانی منظر ما بود. زمانی که بازی به دقایق جان‌فرسای وقت‌های اضافه رسیده بود و نفس‌ها به شماره افتاده بود. یک ارسال، چند رفت و برگشت در شلوغی جلوی شش قدم و در نهایت ضربه شجاع خلیل‌زاده که

چاپ: کار و کارگر ۶۶۸۱۷۳۲۷
نشانی تحریریه: تهران، خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه، نرسیده به روانپنر، پلاک ۱۳۲
نشانی سایت: toseirani.ir
ایمیل: toseirani@gmail.com

تلفن تحریریه: ۰۲۱)۶۶۹۵۶۶۰۰
اینستاگرام: @tosee_irani

شماره ۲۲۱۲/ یکشنبه ۷ تیر ۱۴۰۵ / ۱۳ محرم ۱۴۴۸ / ۲۸ ژوئن ۲۰۲۴

تلفن: ۰۲۱)۶۶۹۵۶۶۰۰
ایمیل: toseirani@gmail.com

این متن را می‌خوانید، آن برزخ به پایان رسیده است. سر نوشت ما مشخص شده. شاید دیشب در خیابان‌ها بوق شادی زده‌اید و خود را برای نبرد با سوتیس آماده می‌کنید و شاید هم با بغضی در گلو، در حال خواندن تحلیل‌های پس از حذف هستید. اما نتیجه هر چه که باشد، یک حقیقت غیر قابل انکار وجود دارد: این تیم ملی، در دیدار مقابل مصر، چیزی برای سرزنش باقی نگذاشت. ما تیمی را دیدیم که تاکنیک داشت، برنامه داشت، موقعیت خلق کرد و از همه مهم‌تر، شجاع بود. تیمی که هم احترام نمایشی که یوزها برابر مصر ارائه دادند، گلاذ VAR آنها را به عقب راند. قلعه‌نویی و شاگرد دانش پس از این سوت، وارد یک برزخ ۲۴ساعته شدند. برزخی که باید در آن با دلهره و اضطراب، چشم‌به‌نتایج سایر گروه‌ها می‌دوختند تا شاید به عنوان یکی از تیم‌های برتر نسوم، جواز صعود به مرحله حذفی را کسب کنند. حالا در لحظه‌ای که شما

فوتبال آورده باشد، اما روح، احساس و جنون این ورزش را بی‌رحمی تمام سر بریده‌است.

سوت پایان بازی با نتیجه یک-یک به صدا درآمد. بازیکنان ما، خسته، معنوم و با چشمانی اشک‌بار روی چمن افتاده بودند. آنها تا آستانه معجزه پیش رفتند اما دست بی‌رحم تقدیر و البته VAR آنها را به عقب راند. قلعه‌نویی و شاگرد دانش پس از این سوت، وارد یک برزخ ۲۴ساعته شدند. برزخی که باید در آن با دلهره و اضطراب، چشم‌به‌نتایج سایر گروه‌ها می‌دوختند تا شاید به عنوان یکی از تیم‌های برتر نسوم، جواز صعود به مرحله حذفی را کسب کنند. حالا در لحظه‌ای که شما

تور دروازه مصر را به لرزه درآورد و ورزشگاه منفجر شد. نیمکت تیم ملی به داخل زمین ریخت. امیر قلعه‌نویی با مشت‌های گره کرده به آسمان نگاه کرد و بازیکنان، شجاع را زیر کوهی از شادی واشک غرق کردند. ما برده بودیم! ما-به عنوان تیم دوم صعود کرده بودیم! روپا به حقیقت پیوسته بود... اما نه. در دنیای مدرن فوتبال، شادی‌ها همیشه یک «اما» بزرگ دارند. داور دستش را به سمت گوشش برد. همان حرکت شوم. همان ژست نفرین‌شده‌ای که در بازی با بلژیک هم جان ما را گرفته بود. در بازی با بلژیک، همین تکنولوژی سردویی روح، گل زیبای مهدی طارمی را-به پهنه‌های میلی‌متری مردود اعلام کرده بود تا جای یک پیروزی تاریخی، به یک تساوی قناعت کنیم. و حالا، در حساس‌ترین لحظه تاریخ فوتبال ایران، VAR دوباره به صحنه آمده بود تا نقش قاتل سسر پالی رویاهای ما را بازی کند. چند دقیقه انتظار. خطوط قرمز و آبی که روی صفحه نماشگر ورزشگاه کشیده می‌شدند، گویی روی قلب ما کشیده می‌شدند. و سرانجام سوت داور و دست‌گره‌کرده‌ای که به‌نشانه افسادبالا رفت. گل مردود شد. شادی روی سکوهادر کسری از ثانیه به سکوتی مرگبار واشک‌هایی تلخ تبدیل شد. شجاع روی زمین افتاد، گویی تمام کوه‌های البرز روی شانه‌هایش آوار شده‌اند. ما باز هم قربانی میلی‌مترها شدیم. قربانی تکنولوژی‌ای که شاید عدالت را به

وقتی در همان دقایق ابتدایی، روی یک غافلگیری و سر در گمی در خط دفاعی، دروازه ایران فرور یخت، انگار سطل آب سردی بر پیکر ۸۵میلیون ایرانی ریخته شد. اما این بار، و خلاف ایران قرار نبود تسلیم شود. بر خلاف نمایشی که در دوبازی گذشته دیده بودیم، شاگردان قلعه‌نویی با شجاعتی مثال‌زدنی، از پیله خود خارج شدند

گزارش

مهدی زارع، استاد زلزله‌شناسی می‌گوید علت ویرانی‌های گسترده کاراکاس بعد از زلزله رایا بد در تعیف سازه‌ها و وقوع زلزله‌های دوقلو و فرسودگی زیرساخت‌ها و جست‌وجو کرد او آخرین وضعیت پروژه مسکن ایرانی در ونزوئلا هم بررسی کرده‌است.

منیره چگینی در رویداد ۲۴نوبت: دوزلزله به بزرگی ۷/۲و ۷/۵-ریشتر در نزدیکی کاراکاس، با یخ‌تخت ونزولا، هم‌زمان با بزرگ‌زاری مسابقه فوتبال بزرگ و اسکاتلند، خاطرهای عجیب را برای بسیاری از ایرانیان زنده کرد. ۲۶سال پیش نیز زلزله ویرانگر منجیل و رودبار هم‌زمان با دیدار همین دو تیم در جام جهانی ۱۹۹۰ رخ داده بود.

این هم‌زمانی باعث شدد برخی کاربران در فضای مجازی از «تکرار یک اتفاق عجیب» سخن بگویند و حتی پای خرافات و جادوهای میان یک‌سند در کنار آن گمانه‌زنی‌ها، پرسش دیگری نیز مطرح شد: ساختمان‌هایی که شرکت‌های ایرانی طی سال‌های گذشته در ونزوئلا ساخته‌اند، در برابر این زلزله مهیب چه وضعیتی پیدا کرده‌اند؟

مهم‌ترین پروژه‌های ایرانی در ونزوئلا

همکاری ایران و ونزوئلا در بخش مسکن از دوران ریاست جمهوری هوگو چاوز در ونزوئلا و احمدی نژاد در ایران آغاز شد. در قالب طرح «ماموریت بزرگ مسکن ونزوئلا» (Gran Misión Vivienda)، شرکتهای ایرانی مسئولیت ساخت هزاران واحد مسکونی را در نقاط مختلف این کشور برعهده گرفتند.

هوگو چاوز این برنامه اجتماعی را در سال ۲۰۱۱، پس از تشدید بحران مسکن و سیلاب‌هایی که دهه‌ها زرق‌ریز ناخمان کرده بود، راه‌اندازی کرد. هدف برنامه ساخت مسکن از ران برای خانواده‌های کم‌درآمد بود و دولت ونزوئلا برای سرعت دادن به آن از پیمانکاران ایران، چین، روسیه، بیلاروس و چند کشور دیگر کمک گرفت.

در اقلب این قرار داده‌ها، دولت ونزوئلا کار فرما و تأمین‌کننده منابع مالی بود و شرکتهای ایرانی نقش پیمانکار و صادرکننده خدمات فنی و مهندسی را برعهده داشتند. بنابراین، برخلاف برخی روایت‌های رایج، همه‌ای خانه‌ها یا پروژه‌ها در دولت ایران ساخته‌نشده‌ه‌ر چند روابط سیاسی دو دولت و حمایت‌نهادهای ایرانی، زمینه‌رورود پیمانکاران ایرانی را فراهم کرد.

کیسون: سازنده اصلی شهر هوگو چاوز

مهم‌ترین شرکت ایرانی حاضر در پروژه‌های مسکن ونزوئلا شرکت خصوصی «کیسون» بود. این شرکت ابتدا اجرای حدود ۱۰هزار واحد مسکونی را در مناطق مختلف ونزوئلا برعهده گرفت. ساختمان‌ها عمدتاً تآراوش بتن از مه‌پیکار چه در جاساخته می‌شدند، روشی صنعتی که امکان می‌داد واحدهای مشابه با سرعت بالایی احداث شوند.

پس از اجرای پروژه نخست، کیسون قرار داد دیگری برای ساخت ۱۰هزار و هشت واحد

اولیه‌نشان می‌دهد عمده‌ساختمان‌های فروریخته در مناطق مرکزی و مره‌ف‌ه کاراکاس سال‌ها پیش از حضور شرکتهای ایرانی و به‌دست پیمانکاران محلی یا غربی ساخته‌شده بودند.» او هم تأکید کرده، بر اساس اطلاعات موجود، هنوز نمی‌توان هیچ‌یک از ساختمان‌های فروریخته در زلزله اخیر را به پروژه‌های مسکن‌سازی ایران در ونزوئلا مرتبط دانست. مشخص شدن وضعیت دقیق این شهر که باه انتشار گزارش‌های رسمی دولت ونزوئلا، شرکتهای پیمانکار و نهادهای امدادی نیاز دارد.

چرا کاراکاس این قدر آسیب‌دید؟

مهدی زارع باردهر گونه‌ار تباط میان زمان وقوع زلزله و مسابقه فوتبال، دلایل علمی ویرانی‌های گسترده در زلزله اخیر ونزوئلا تشریح کرد.

او گفت: «دومین لرزه شدید با بزرگای ۷.۲ و ۷.۵، تنها با فاصله ۳۹ ثانیه از یکدیگر رخ دادند. زلزله نخست موجب ترک خوردگی و تضعیف سازه‌ها شد و زلزله دوم، به‌رنهایی را به ساختمان‌های آسیب‌دیده وارد کرد و موجب برش‌های زنجیرهای شد.»

به گفته زارع، کم‌عمق بودن کانون زلزله، در حدود ۱۰کیلومتری سطح زمین، نیز باعث انتقال مستقیم انرژی لرزه‌ای به سازه‌ها شد. از سوی دیگر، بحران‌های اقتصادی طولانی مدت در ونزوئلا موجب کاهش سرمایه‌گذاری در مقاوم‌سازی ساختمان‌ها و ضعف در اجرای مقررات ساخت‌وساز شده‌است.

این استاد زلزله‌شناسی افزود بخش قابل توجهی از خانه‌های حاشیه‌ای کاراکاس و مناطق اطراف آن، به‌صورت غیراصولی و روی شیب‌های تند ساخته شده‌اند، موضوعی که آسیب‌پذیری آن‌ها را در برابر لرزش زمین و زمین‌لغزش افزایش داده‌است.

کدام ساختمان‌ها بیشترین خسارت را دیدند؟

زارع با اشاره به مناطق آسیب‌دیده گفت: بیشترین تخریب‌ها در لاگوایا را، در نزدیکی فرودگاه و همچنین در محله‌های مرکزی و شرقی کاراکاس، از جمله التامیرا، لویوس پالوس گراندد، رخ داده‌است.

به گفته او، یک برج مسکونی ۲۲طبقه در التامیرا به‌طور کامل فروریخت و یک مجتمع ۱۴طبقه نیز دچار تخریب جدی شد. همچنین ساختمان‌های دارای «طبقه نرم»-ششمال بناهایی با پارکینگ یا واحدهای تجاری در طبقه همکف که فاقد دیوارهای برشی کافی بودند سستوار شدند. برابری نیروهای جلیبی ناشی از زلزله مقاومت کنند.

« آگهی مزایده حضوری»

شهر شهرداری

سازمان سیما منظر و فضای سبز شهرداری شاهرود باسناد مصوبه ۱۴۰۵/۲۳۱/۳۸ مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۱۲ شورای محترم اسلامی شهر قصد فروش حدوداً ۱۰۰۰ کیلو گرم ضایعات پلاستیکی شامل: گلدان و سبذ و شکسته و معیوب) و لوله قطره ای و وسایل پارکی (سرسره) پلاستیکی و غیره (...) از طریق مزایده حضوری را دارد، لذا از متقاضیان خرید دعوت بعمل می‌آورد تا در مهلت تعیین شده جهت کسب اطلاعات بیشتر و اطلاع از شرایط مزایده پس از انتشار آگهی به سازمان سیما منظر و فضای سبز شهری به آدرس: شاهرود خیابان شهید دستغیب - روبروی پارک مادر (مور قور دادها) مراجعه نمایند.

تلفن: ۰۲۳-۲۳۴۰۴۰۰-۲۳۴۰۴۲۱-۲۳۴۰۴۲۲-۲۳۴۰۴۲۳-۲۳۴۰۴۲۴-۲۳۴۰۴۲۵-۲۳۴۰۴۲۶-۲۳۴۰۴۲۷-۲۳۴۰۴۲۸-۲۳۴۰۴۲۹

مزایده در ساعت ۱۰ صبح لغایت ۱۴:۳۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۱۷ با مراجعه حضوری در سامانه ستاد به آدرس: www.setadiran.ir برگزار میگردد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۲/۲۱
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۴/۰۷

حجت ا... عباسی - سرپرست سازمان

زلزله ونزوئلا چه بلایی بر سر پروژه‌های مسکن ایران آورد؟

در ایالت گوآریکواس، پروژه دوم کیسون در سه‌نقطه نزدیک تر به شمال مرکزی کشور واقع شده که شامل منطقه یوکان در ایالت لارا، شهر سان فلیپه در ایالت یاراکوی و منطقه لوس گویوس در ایالت کارابوبوست. پروژه «فابریسیو اوخدا» یا «ونوآواخدا» هم‌قدقادر منطقه ال مشهورترین طرح‌های کیسون، مجموعه‌ای بود که بعدها با عنوان «شهر هوگو

چاوز» شناخته شد. این شهرک در مرکز ونزوئلا طراحی شده بود و در صورت تکمیل تمام فازها، ظرفیت آن به حدود ۱۵هزار واحد می‌رسید. نخستین فازهای آن پس از مرگ چاوز و در دوران ریاست‌جمهوری نیکلاس مادور و افتتاح شد.

شهر فابریسیو اوخدا

«فابریسیو اوخدا» پروژه دیگری بود که گاهی به اشتباه بخشی از پروژه‌های کیسون معرفی می‌شود، اما پیمانکار اصلی آن «شرکت بین‌المللی خانه‌سازی ایران» یا «IHCA» بود؛ شرکتی مرتبط با گروه صنعتی استراتوس.

قرار داد مرحله نخست این پروژه در سال ۲۰۰۷ میان شرکت ایرانی و مجموعه‌ای وابسته به شرکت نفت دولتی ونزوئلا امضا شد. این شهر در ایالت زولیا بود و نزدیک دریاچه ماراکائیبو ساخته شد و هدف آن جابه‌جایی خانواده‌هایی بود که در مناطق فرونتست کرده در معرض آب‌گرفتگی زندگی می‌کردند. طرح فابریسیو اوخدا فقط شامل آپارتمان نبود، مدرسه، درمانگاه، فضای سبز، مراکز خدماتی، ایستگاه پلیس، امکانات ورزشی و دیگر زیرساخت‌های شهری نیز برای آن پیش‌بینی شده بود. شمار واحدهای برنامه‌ریزی‌شده این مجموعه بیش از هفت هزار واحد اعلام شد.

یکی از مهم‌ترین حواشی پروژه‌های ایرانی، تأخیر طولانی در تکمیل برخی مجموعه‌ها بود. پروژه فابریسیو اوخدا که ساخت آن از سال ۲۰۰۸ آغاز شده بود، یک دهه بعد نیز به‌طور کامل پایان نیافته بود. گزارش‌های محلی بعدی نیز از توقف چندساله بخش‌هایی از آن حکایت داشتند. نخستین تحویل واقعی بخشی از واحدهای این مجموعه در سال ۲۰۱۳ انجام شد و تا سال ۲۰۱۵ حدود دو هزار واحد آن مسکونی شده بود، در حالی که کل پروژه بیش از هفت هزار واحد ظرفیت داشت.

آیا خانه‌های ساخت ایران خراب شدند؟

پروژه نخست کیسون در چهار شهر در مرکز و شرق ونزوئلا واقع شده که شامل ماتورین در ایالت موناگاس، آگار یگوادر ایالت پورتوگاسا، سان کارلوس در ایالت کوخدس و کالابوزو